

Рада Барачкына.

Единъ часъ разстояніе на югозападъ отъ Търново, при сливаніето на Етр съ Трѣвнен-скій и Бѣличанскій потокъ, има малко едно селце нарично Чолакова-махла, прѣселено отъ пустото днесъ, една четверть по горѣ бывше, село Качицѧ. Споредъ прѣданіето, което отъ достовѣрни лица смычували и което ся подтвърдява още и отъ народ-ныть пѣсни, въ послѣднѣятъ четверть на прѣмицѣлoto столѣтіе въ това село ся прочула нѣкая си мома, Рада Барачкына; тя была едничка дѣщеря на единъ колко годѣ зажиточнѣ вдовицѣ, известна подъ имѣ Барачката. Като была още на 12-13 години дѣвойка, Рада сама себе си изложила на опасность за да избави животъ на едно по-малко отъ неї овчарче, кое-то былъ подмѣкилъ вече буйныйтъ и стремителниятъ порой отъ долътъ, който пада отъ стѣнитѣ горѣ и тече край самото село. На 17-18 години като была, единъ лѣтъ енъ денъ по жетвѣ, когато всички селяни сѫ по нивята а само хлемавытъ и